

I. N. 3.

DISSSERTATIONUM HISTORICARUM
SECUNDA

De

MONARCHIS PERSICIS,

Qvam

In Electorali VVittebergensi Academiâ,

PRÆSIDE

M. JOHANNE *Gehmann*/

Namslaviensi Silesio.

Publicæ Ventilationi sifit

RESPONDENS

JOHANNES SCHEDIUS,

Torgâ-Misnicus.

Die XXIV. Novembr. Anno Orbis Redempti

clo 1oc LXVI.

Horis locoqve consuetis.

WITTEBERGÆ,

Literis MATTHÆI HENCKELII.

PATRIBUS. PATRIA. PATRIBUS. CURIAE. PATRIBUS. CI-
VIUM. PATRIBUS. OMNIUM. BONORUM.

VIRIS.

AMPLISSIMA. AUCTORITATE. VIRTUTIS. NOBILITATE. CONSILII.
DEXTERITATE. JUDICII. GRAVITATE. JUSTITIAE. SINCERI-
TATE. PRUDENTIAE. INTEGRITATE.
SPLENDIDISSIMIS.

INCLUTAE. REIPUBLICAE. TORGENSIS.

PROCERIBUS.

DOMINIS.

CONSULIBUS. PRAETORIBUS.

CAMERARIIS. SENATORIBUS.

MUSARUM. PATRONIS. BENIGNISSIMIS.

DOMINIS. EVERGETIS. AC. STUDIORUM. MEO-
RUM. PROMOTORIBUS. OPTIMIS. MAXIMIS.

NEC. NON.

VIRIS. CLARISSIMIS. AMPLISSIMIS. DOCTISSIMIS. HUMANISSIMIS.
PRAESTANTISSIMIS. AC. INFORMANDI. DEXTERITATE.
MAXIME. CONSPICUIS.

DOMINIS.

RECTORI. CORRECTORI. CAE-
TERIS. QVE. COLLEGIS.

FORTISSIMIS. SCHOLAE. PATRIA. FULCIMENTIS.

DOMINIS. PATRONIS. ET. PRAECEPTORIBUS.

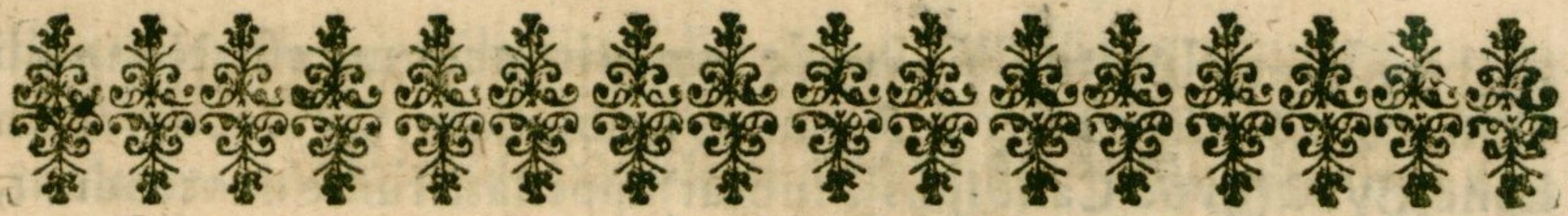
QVONDAM. SUIS. AETERNUM. SUSPICIENDIS.

HOC. QVIDQVID. EST. EXERCITII. ACADEMICI. DEBITAE.
OBSERVANTIAE. ET. GRATITUDINIS. ERGO.
SACRUM. ESSE. VULT.

JOHANNES. SCHEDIUS.

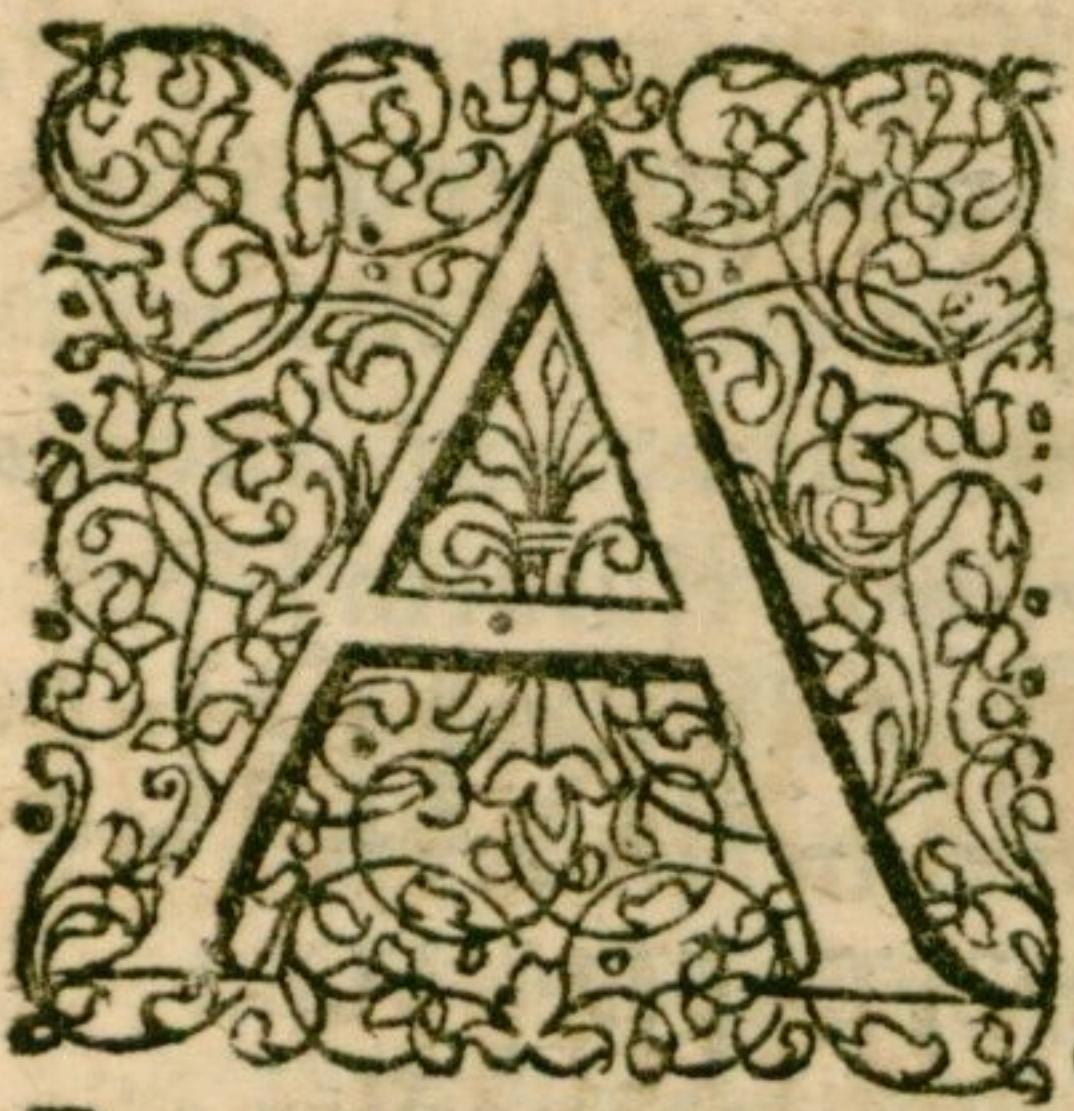
PHILOSOPHIAE. ET. S.S. THEOLOGIAE.
STUDIOSUS.

I. N. J. M. N. M. A.

S. I.

Ugustum Orientis Regionem Persi-
dem, qvam à Conditore Gentis Elamo, filio
SEMI, præeunte Scripturâ Sacrâ, (a) Eusebius
(b) & Hieronymus, (c) Elamæam, Josephus,
(d) Plutarchus (e) & Zonaras, (f) Elymæam,
Plinius (g) Elymaidem vocant; CYRUS fun-
datione Secundæ Monarchiæ, pectori bra-
chiisq; argenteis, nec non urso arietiq; apud
Danielem (h) præfiguratæ, augustissimam reddidit. Habuit is Pa-
trem Cambysen, cuius genus antiquum magis, qvam apud Medos
tùm temporis clarum fuit. Nam juxta Herodoti (i) à Salmasio, (k)
restitutam Xerxis genealogiæ recensionem, oriundum eum, ex A-
chæmene, generosissimo illo Persâ, qvi Arbaci Medo junctus ad-
versus Sardanapalum conspiravit, seq; & suos in libertatem vindi-
cavit, Justinus (l) Virum mediocrem appellat, cui hinc etiam ex gen-
te Persarum tûm temporis non adeò claro viro, Astyages filiam
suam, ne paterna maternaq; Nobilitas eadem, nepotem sibi ex filiâ
nasciturum, ad res arduas suiq; perniciem aliquando stimulare pos-
set, in matrimonium tradiderit. Hæcq; creditur fuisse caussa, cur
Cyrus, non tantùm in vaticinio Nebucadnezaris apud Eusebium;
(m) sed & à Pythiâ, Herodo (n) teste, οὐλος. s. Mulus sit vocatus,
dum Cræso, de diuturnitate regni sui Oraculum interroganti, se-
qvens triste fatum prædixerat:

Ast ubi Medorum jus regni mulus habebit

Lyde tenelle pedes, illuc qvà Calculus Hermi

Creber inundat aqvis, tunc aufuge, nec properanti

Ulla moram objiciat res, nec nihil i esse recusa:

Comparationem enim hanc solent explicare, qvod sicuti Mulus na-
scitur Asino Patre ignobiliore, & eqva matre generosiore sic Cyrus
è duabus Gentibus ortum, Matrem Medam, Regis filiam, Patrem
verò Persam obscuriore loco natum Medisq; subjectum, habuisse.

A 2

§. II. No-

(a) Jes. 21. v. 2

c. 22. v. 6. E

Zech. 32, 25.

Dan. 8, 2.

(b) L. 6. Præp

Evang.

(c) in c. 8. Dan

& Qu. Ebr

(d) L. I. cap. 8

Antiq.

(e) In vit.

Pomp.

(f) Lib. I.

(g) L. 6. c. 26.

(h) c. 2. v. 32

c. 7, 5. c. 8, 3

(i) in Polym.

(k) in Exer.

cit. Plinian

p. 1380.

(l) Lib. I. c. I

(m) L. 9. Præp

Ev.

(n) in Clio.

§. II. Nomen CYRI unde sumserit, incertum est. Nonnulli
enim cum *Scaliger* (o) & *Rabbinis* qvibusdam, (p) Monarcham
hunc, *Cyrū* (qvòd *Canē* iip̄sīs denotat) appellatū fuisse contendunt,
eo qvòd exposito parvulo *Canis* fœmina ubera præbuerit, eundem
qve à feris alitibusq; defendet. Alii verò, qvi fabulam hanc de *Cyro*
à cane lactato, è nutricis nomine natam, cum *Herodoto* (q) animad-
vertunt, ab eādem *Pastoris* uxore, *Medorum* lingva *Spaco*, i.e. *Canis*,
appellatā, Nomen id eum accepisse conjectant. Plurimi cum *Suidā*,
(r) ab autoritate, & tempore illo, qvo per lusum inter adolescentes
coævos *Kύρον* lectus, eundem *Kύρον* vocatum esse volunt. *Strabo*
(s) autem illum prius *Agradat*, & posteà *Cyrum* ab ejusdem Nomini-
nis amne, qvi circa *Palagardas* per cavam Persiam fluit, cognomina-
tum esse tradit. Dissentiunt prorsus ab his, qvi cum *Plutarcho*, (t) illum à Sole, qvem Persæ *Kύρον* appellent, nomen habere putant; eò
qvòd ex consuetudine gentis pleriq; Reges in Oriente nomen à So-
le tractum habuerint.

§. III. Adolescentiam & prima Tyrocinia nostri Principis
qvod spectat, in præcedenti Dissertatione occasione Avi *Astyagis*,
ea cùm jām recensuerimus, crambem coctam recoquere nolumus.
Solent qvidem, haud pauci recentiores Scriptores, pleraq; illa,
qvæ de Cyri expositione, inq; casâ Pastorali educatione susceptoq;
cum *Astyage Bello*, ex *Justino* (x) & *Herodoto* (y) aliisq; allata sunt,
non modò in dubium vocare; sed & tanq; jucunda lectu, fabulæ
qvam Historiæ similia censere: ducti autoritate *Xenophontis*, (z)
qvi *Cyrum* ab Avo, ob heroicā indolem liberaliter habitum regieq;
educatum, & ob summam benevolentiam Regni Successorem desi-
gnatum fuisse refert. Verūm enim verò, qvanq; Historiam Cyri
multa fabulosa, qvale qvid est, dum eundem nonnulli à cane, alii à
cervâ, qvidam ab eqvâ, haud pauci à vulpe aut caprâ, qvemadmodū
Imperii Romani Conditores Romulum & Remum à lupâ, nutri-
tum esse perhibent, immixta habere non negamus; Interim tamen
ob solum dissensum *Xenophontis*, (α) qvi nil nisi summam Cyri cùm
Astyage amicitiam crepat, aut *Ctesiae*, (β) qvi *Astyagen*, ne ulla gene-
ris propinquitate qvidem junctum fuisse scribit, omnia illa, qvæ de
adolescentiâ & educatione Cyri, nec non bello contra *Astyagen*
hujusq; crudelitate in *Harpagum*, tot gravissimi Historici, *Herodo-*
tus, (γ) *Justinus*, (δ) *Plutarchus*, (ε) *Strabo*, (ζ) *Agathias*, (η) *Constan-*
tinus

tinus Manasses, (θ) Orosius, (ι) Polianus, (κ) aliiq; ve magno numero
constanter referunt; inter fabulas indiscriminatim releggare nimis
violenter sanè est nodos secasse, non soluisse. Nam qvomodo sola
autoritas Xenophontis, cuius sententiam ipso Reineccio (λ) teste,
nemo præter Zonaram è Veteribus secutus est, tot præstantissimo-
rum Scriptorū fidem labefactare possit, non video, præsertim cùm
satis constet, qvod jam suo tempore Plato (μ) Cyri pædiæ isti Xeno-
phantis fidem prorsus derogârit, & uti apud A. Gellium (ν) legimus,
Cyrum qvidem, navum & strenuum virum fassus sit, παδείας δὲ σὸν
οὐθῶς ἦ Θαύ τὸ πάραπω. Quemadmodum autem præter Platonem
Ausonius, (ο) Procopius, (π) nec non Cicero (ρ) aliiq; Xenophontem
Κυρπαδείαν suam, non tam ad veritatis normam, qvam formam
& effigiem justi Imperii, exegisse, testantur; ita Ctesiam incredibiliū
stolidarum fabularum colluviem in Historiam infarsisse, Strabo (σ)
& Plutarchus (τ) inter alios itidem animadverterunt; ut hac ratio-
ne illorum autoritas, nostræ sententiæ nihil prorsus derogare possit.

§.IV. Ipsam itaq; Historiam nunc ut perseqvamur, CYRUS ab
Harpago adversus Astyagen instigatus, Somnioq; idem aggredi jus-
sus, antelucano tempore egressus, juxta præmonitionem Somnii
primò occurrentem Persam (Sybaris ei nomen erat) cœptis socium
assumit, iterq; Persepolim capiens, populum illic jubet præstò cum
securibus adesse, silvamq; viæ circum datam excidere. Qvo gnayi-
ter præstito, eosdem posterâ die ad paratas epulas invitat; Pòst con-
vivio hilariores percontatur, utrius vitæ sortem malint, hesterni
laboris an præsentium epularum. Præsentia omnibus laudantibus,
excipit Cyrus, laborem illos perpetuum manere sub Medis servien-
tes, delicias se fecutos. Qvibus incitati Ducem CYRUM, Medos ho-
stes pronunciantes, bellum sublitò Astyagi inferunt. Qvod ubi Har-
pagus cognovit, statim etiam copias, qvibus præerat, omnes Cyro
per deditonem tradit, Regisq; sui crudelitatem defectione ulcisci-
tur. Qvo facto, Astyages ipse contractis undiq; auxiliis, in Persas
exercitum duxit, & repetito alacrius certamine, pulsam Persarum
aciem paulatim cedit, ut de Persis jam prorsus actum fuisset, nisi
matres & uxores eorum, sublatâ veste ostensisq; obscenis corpo-
ris, an in uteros matrum recurrere niterentur, rogantes; pudore &
verecundiâ, victos in prælium repulissent. Nam represi hac casti-
gatione, in hostes de novo irrumgentes, qvos fugerant, mox fugere

A 3

com-

- (θ) in Syn. Hist.
(ι) Homest.
(κ) Lib. 8.
(λ) in Syntag.
Heroic.
part. 2. p. 10
(μ) ap. Laer-
tium.
(ν) Noct. At-
tic.
(ο) in Gr. act
ad Imper
Grat.
(π) L. I. de AE
dif. Justin
(ρ) L. I. Ep. ac
Q. frat.
(σ) L. XI pag
508.
(τ) Conf.
Strauch.
Brev. Chro-
nol. L. 4
cap. 4. q. 1
p. 420.

compulerunt, captoq; Astyage (qui ab Harpago meritis sannis exceptus, stultissimum eum nominavit, quod aliis & non sibi Imperium acquisivisset,) regnum à Medis ad Persas transtulerunt.

(u) cit. loc.

§. V. Qvâ victoriâ obtentâ, etsi Avum Astyagen in honore summo haberet, seseq; erga eum non ut victorē, sed ut Nepotem, prout *Justinus* (u) testatur, gereret; Crœsus tñ. Lydorū Rex Astyagis fortunā miseratus, Persarumq; incrementa suspecta habens, innixus viribus totius Asiae, in Cyrum se parat, eidemq; seqventia scribit: *Permittimus tibi excedere regno, ut quod initio nostrum fuerit, & ad nostros fines pertineat. Neque enim subsistes, nobis contra Te insurgentibus, neq; tantam nostram felicitatem sustinebis: Verum Cyrus ei hæc rescripsit: Si quidem totus mundus tibi non satis est in tanto splendore: rectè nobis ista dicis. Si vero tot regionibus dominans, nostrā etiam adamas: non apud te fortuna favor in certamine contra nos permanebit.* Lectis hisce, Crœsus nihilominus, missis donis immensis Appollini Delphico, postqvam responsum accepisset:

Keoīσ Θεού Δαρβάς μεγάλην ἀρχην καταλύσει,

Crœsus Halym penetrans magnam pervertet opum vim.

Hocq; non tam de suis qvām Cyri opibus intellexisset, mox relicto post se fluvio, quem ante se prius habuerat, in Cappadocia cum Cyro conflixit; sed infeliciter: Nam, licet initio, acriter pugnārit, paucilo post tamen exercitu ejus in confusionem acto, ipse turpiter terga dedit, & Sardium urbem petiit. Qibus obsessis, viq; à Cyro hominem persequente expugnatis, in primo statim tumultu interfectus fuisset Crœsus, nisi filius ejus ab ineunte ætate mutus, postqvam Patrem gladio stricto à milite quodam, (eum Regem esse ignorantē) invadi viderat, præ angore & impetu Spiritūs, lingvæ nodum rumpens, loquendo exclamasset: *Parce miles, Rex es!*, hæcq; exclamatio ne effecisset, ut vivus Cyro fuerit traditus. Qui utut non multò post, jussu Cyri Rogo impositus esset, mox tamen iterum, quod jam jam comburendus, ter Solonem miserabili voce inclamasset, & ob id à Cyro interrogatus, se sapientissimi Solonis moniti, (ne ante finem vitæ se quis beatum prædicaret) recordari respondisset, servatus & summo loco à Cyro habitus est.

§. VI. Postqvam verò ita Lydos cumq; his simul omnes, qui suppetias tulerant, in Asiam inferiori & superiori populos, per Harpagum & Mezarum domuisse, exercitum contra Babylonios duxit.

Nam

Nam qvanquam plurimi Recentiores Historici, præeunte Justino,
Cyrum Regnum Babylonie ante devictum Croesum occupasse ve-
lint; nos tamen Scripturæ S. (x) vestigiis inhærentes, id ipsum po-
tiùs post Lydorum Regis debellationem contigisse, cum Herodo-
to, Eusebio, C. Julio Solino, aliisq; summæ autoritatis Viris cense-
mus. Conflictionem autem ipsam cum Dario Medo, ex Herodoto
& Berozo genuino, cum jam anteà in præcedenti Dissertatione ex-
posuerimus, tædiosâ illius repetitione supersedemus, pauca de ipsâ
expugnatione munitissimæ Urbis Babylon tantum subjungentes:
Hanc enim victo Dario Medo inq; Borsippensium urbem fugato,
mox Cyrus obsidere cœpit. Et licet institutum hoc Cyri, Poliæno
teste, Babylonii primùm deriserint, maximo tamen eorum damno,
frustraneum id non fuisse experti sunt, qvippe CYRUS stratagema-
te, qvo Euphratis fluvium, ex parte qvâ urbem interluebat, in natu-
ralem alveum, ex qvo illum anteà Nitocris Regina eduxerat, redu-
ctum, ita tenuem reddidit, ut vel à mulieribus transiri posset, poten-
tissimam urbem, tertiam Asiæ partem adæquantem expugnavit,
hâcq; ratione Monarchiaæ primæ finem imposuit.

(x) Fer. 25. v. 26.

In Chronic.

Cap. 7.

§. VII. Prædixit hoc ejus imperium, & qvod magis mirere
Cyrum nominatim expressit, Jesaias Propheta, (y) ducentis & decem
annis anteqvam nasceretur; Qvod vaticinium, notante Cyrillo, cùm
Cyrus legisset, adeò miratus fuit, ut maximâ cupidine exeqvēdi qvæ
legerat, corrept⁹, nō modò Judæos liberos dimiserit; vasa, qvæ auſſe-
rens à Templo Rex Nebucadnezar ad Babyloniam usq; portaverat,
revehenda iisdem tradiderit; maximosq; sumptus ad templum DEI
Hierosolymitanum reædificandum suppeditârit; sed & edictus à
Daniele, Theodoreto teste, Theologiae mysteria; in suis regionibus
insuper illum solum esse DEUM universorumq; Dominum, qui à
Judæis coleretur, palam confessus fuerit. Quantâ laude imperium
administrârit, vel ex eo innotescit, qvod in communi à Persis PA-
TER sit appellatus. Extitit erga subditos clemens & justus; erga do-
ctos humanus & benevolus, erga milites, (qvorum omnium nomi-
na exactè eum tenuisse Solinus & Plinius referunt) beneficus & li-
beralis; erga benè meritos gratus & verè paterno animo.

(y) Cap. 44.

Joseph. L. II.

c. I. Ann.

§. VIII. Laudabiliter verò omnibus gestis, & etiam feliciter
bellis singulis peractis, infelicem sibiq; fatalem in Massagetas expe-
ditionem, frustrâ id disvadente Croeso suscepit. Nam et si initio vi-

ctor

(γ) ap. Pho-
tium.

(δ) L. 8. Pæd.

(ε)
L. de Macrob.

(ζ)
L. I. de Divin.

ctor Reginæ Tomyridis, filium Spergabisen, astu oppressit, paulò post tamen & ipse pari insidiarum fraude circumventus, cum ducentis millibus Persarum occubuit. Qvo mortis genere verò diem suum obierit, variæ circumferuntur opiniones. Diodorus Siculus à nominatâ Scytharum Reginâ, eum cruci affixum scribit: Justinus verò & Herodotus, aliiq; imperfecti in memorato bello Cyri caput Tomyridem amputasse, inq; utrem humano sanguine repletum, cum hac crudelitatis exprobatione conjecisse, *Satia te sanguine, quem fuiisti, cuiusq; semper insatiabilis fuisti*, testantur; Et augere videtur asserti hujus veritatem Philostratus, dum ab Orphei capite in Lesbo hoc ei de vitæ suæ exitu, redditum Oraculum refert: *Kύρε τοι εμανεγε οὐ*. Mea, ô Cyre, tua: Nam sicuti Orpheus à mulieribus Thracensibus discerptus, ita etiam à Scythicâ fœminâ Cyro caput ex hac prædictione, resectum esse putant. Diversam tñ. ab his sententiam fovet Ctesias, (γ) qui in prælio adversus Derbices, eum accepto vulnere ex eqvo cecidisse, moxq; à suis in castra relatum, mortuum esse scribit. Sed è diametro omnibus contrariatur Xenophon, (δ) dum illum quietè & placidè suum diem, postquam filium Cambysen Successorem regni constituisset, obiisse commemorat. Qvod testimoniūm Xenophontis, qui in Cyri laudibus supra modum occupatus sæpissimè Historiæ leges transgressus est, parùm moraremur, nisi tam sæpè apud tot gravissimos Scriptores, Strabonem, Arrianum, Plutarchum, Curtium, Plinium, Solinum, Zonaram, Eustathium, Stephanum, aliosq; mentio fieret, reperti sepulchri corporisq; CYRI apud Passargadas cum hac sepulchrali inscriptione: *Henus tu homo, ego Cyrus sum, Cambysis filius, qui Persis Imperium paravi, omniq; Asia Regnator fui. Itaq; ne mihi, tantillum telluris, quā corpus meum obtigitur, invideas rogo.* Si nunc Tomyris cum Cyro tam crudelissimè egit, ejusq; exercitum ita penitus delevit, ut ne nuncius quidē, uti Justinus refert, hujus tantæ cladis superfuerit, qvomodo corpus in Persiâ sepultum ostendi potuerit, cum non videamus, Genus mortis hujus nunquam fatis laudandi Monarchæ, inter incertissima in hâc Cyri Historiâ reponimus. Quemadmodum autem circa mortem, ita etiam de annis vitæ inter Scriptores dissidiū est maximum. Nam licet cum Luciano (ε) haut pauci, eum ad centesimum annum pervenisse velint, plurimi tñ. alii cum Cicerone (ζ) LXX. tantum eidem tribuunt; Qvicq; id de hoc dissensu sit, triginta annos eum imperasse, omnes ferè Historicci cū convenient, extra dubiū ponimus.

§. IX. Cy-

§. IX. Cyro itaq; rebus humanis exemto, CAMBYSES optimi
Patris degener filius in Imperio successit; Homo crudelis, ebriosus,
libidinosus & furibūdus, qvi Platone (*n*) teste inter fœminas molliter *(n)L.3.deLe-*
educatus, induit mores monstro qvām homini similiores, tantoq; *gib.*
Patre nato prorsus indignos. Nam omni scelere majora sunt, qvod
non tantūm Fratrem Smerdin, qvem per quietem Solio Regio insi-
dentem videns, affectati regni suspectū habebat, per Prexaspes clam
interficiendum curavit; sed & Meroēn Sororem, incestuoso conju-
gio inqvinatam, iētu calcis (eo qvod viso cane ab alio cane, adver-
sus leonem, adjuto, lachrymis, nullum occisi fratri ultorem extitis-
se in memoriam sibi revocasset) interfecit. Cui tetræ immanitati ad-
di possunt & aliæ non ultimæ notæ insaniae, qvibus sclera sceleri-
bus cumulans erga subditos, & præprimis amicissimum Prexaspes
(cujus operâ tn. anteà in fratre necando abusus fuerat) sœviit. Nam
huic ob reprehensam temulentiam qvò ostenderet, etiam sibi inter
pocula mentem integrum esse, oculosq; & manus in suo officio ma-
nere, vocatum ad se Filium ejus, sagittâ per cor missâ, ebrius & quasi
Iudens interemit. Proximo die similiter, duodecim Nobiles Persas,
ob nullius ferè momenti caussâ trucidavit, imò ipsum Crœsum ho-
nesta & utilia svadentem interfici jussit. Inter innumera facinora a-
lia, unicum hoc justitiæ exemplum (plenum tn. furore & horribili
crudelitate) eum edidisse cum Herodoto, Valer. Maximus aliiq; cen-
sent; dum np. corrupto pecuniâ Judici Sisamni, ob injustè latam sen-
tentiam, cutem detraxit, eamq; in lora concisam Tribunali intendit,
& posteà filium ejus Otanem in eam sedem collocavit, atq; intuen-
tē Patris exuvias rectè judicare, ne simili suppicio afficeretur, jussit.

§. X. Rem militarem qvod concernit, primum post Patris
discessum bellum Amasi Ægyptiorum Regi, eò qvod in matrimoniu
filiam ejus petenti, Apryis prioris Regis (qvem rebellantem antehâc
interemerat) filiam misisset, intulit; defuncti q; jam in ipso ejus acces-
su, Regis Amasis cadaver effosit, flagellavit, & per summum scelus
cremavit. Captum v. Successorem illius Pſammenitum, postqvam
ductis in ejus conspectu, liberis ad suppliciū, eò adegitset, ut dome-
stica mala majora esse, qvām à se fieri possent, confiteretur, vitâ do-
navit, inq; honore habuit. Ægypto a. subactâ, triplex bellum molie-
batur quidem, sed nullo successu. Nam contra Carthaginenses sus-
ceptam expeditionem postqvam irritam videret, exercitum ad Am-

B monios

monios horumq; Templum explgnandum qvem miserat, tempesta-
tibus & arenarū molibus oppressum, totum totum amisit. Et eādem
fortunā qvoq; adversus Æthiopas (qvos ob vitæ longissimum spa-
tium, Macrobius dicere solebant) movit. Nam per invia loca tra-
ctum coactumq; fame ad Decimationem Exercitum, postqvam
partim amisisset, partim etiam comedisset, timens ne ipse tandem
ad sortem vocaretur, re infectâ, imò ne viso qvidem hoste, cum
paucis in Ægyptum rediit.

§. XI. Cùm autem omnem culpam hujus tantæ cladis in
Ægyptios conjiceret, per desperationem iracundiæ furorem evo-
mens, dirutis eorum Fanis & templis, APIM Bovem sacrum, qvem
ut Deum superstitionis gens (prout in nuperâ Dissertatione nostrâ de
SERAPIDE ostensum est) venerabatur, vulneravit; moxq; Sacerdo-
tes interfici, reliqvos verò Ægyptios huic Deastro superstitione fe-
riantes, flagris cædi jussit. Dum v. ita crudelissimus Tyrannus æqvè
in Deos ac homines sæviret, diutiusq; in Ægypto hæreret, Patizithes
Magus, cui Cambyses abiens ad bellum domûs suæ curam commi-
ferat, rebellat, & Smerdem aliquem falsum, trucidato per similem, in
Solum Regium collocat; missis in omnes regiones caduceatoribus,
qui non amplius Cambysis; sed Smerdi obediendum edicerent. Qvô
auditô, Cambyses motûs hosce compressurus, eqvum furibundo si-
milis concendit, & gladio sponte suâ evaginato, femur læthaliter
faucians, paucis diebus pòst, inter ingentes animi & corporis cru-
ciatûs, Anno Imperii 8. Ebatanis Syriæ (non Mediae) decessit, Persi-
darumq; stirpem masculam interitu suo finivit.

§. XII. Mortuo itaq; Cambyse, Magi rem factam habebant,
dum eâ occasione, Regnum qvod Smerdis astutiâ fratri, jam inva-
serat, penitus occupavit, idq; ipsum mitigato Tributo, & concessâ in
triennium militiæ vacatione remissisq; cunctis aliis qvibus plebejos
animos tangi sperabat, callidè confirmare instituit. Interim tamen,
qvia nihilominus munificentia hæc multis suspecta erat, plurimiq;
huic repentinæ libertati caussam subesse sentiebant, impostura ista
& fraus septimo mense aditi regni statim tûm proditione Pellicis
Regiæ Phædimæ, (putativum Regem sine auribus esse narrantis;) tûm
publicâ Prexaspis (de vero Cyri filio Smerdi à se necato,) confessio-
ne; detecta Smerdesq; ille fictitius cum reliquis Magis, à septem
Principibus confossus est.

§. XIII.

§. XIII. Sublatis è medio Magis, postquam conjurati illi Heroës, de forma regiminis deliberationem instituissent, inq; Darii, Monarchicum statum svalentis, verba itum esset; inter hos summæ Majestatis Candidatos præterea convenit, ut quisquis ex eorum numero Rex futurus, ante exortum Solis adesset, & cujus equus prior hinnitum ederet, Rex fieret. Cùmq; DARII equus, quem Oebaris, callidus equorum domitor, antegressa nocte in loco statuto equæ commiserat, primùm hinniret, simulq; supernè cœlo sereno tonaret, cœteri hinc ad terram desilientes Darium Imperatorem sunt venerati.

§. XIV. DARIUS proinde acceptum, virtute equi, regnum, ne tam in extraneum translatum, quam Cyri familiam reversum videretur, filiam ejus *Atoſſam* Cambysis & Magi nuptias expertam, præterq; hanc *Parmyn* Smerdis & *Pantaptin* Cambysis, filias, Neptesq; Cyri, in matrimonium sibi junxit. Natus erat Patre Histaspis Persarum Præfecto, à quo hinc etiam Histaspis, ad differentiam Darii Nothi, & Codomanni, cognominatur, fuitq; miles in castris cum Martis tūm artis strenuus, amicis amicus, beneficis beneficus, præprims verò erga Judæos (quibus restorationem Templi & Hierosolymorum à Cambysse impeditam permisit) benè affectus. In XX. Satrapias postquam regnum deviserat, Persis tributum remissum indixit, obq; idipsum, non PATRIS ut *Cyrus*, nec DOMINI vel TYRANNI ut *Cambyses*; sed QVÆSTORIS seu Institutoris Nomen reportavit.

§. XV. Bellum primum, annotante Herodoto, (θ) pro Silosonte contra Samios suscepit. Secundum Babylonii intulit, inq; eo operâ & stratagemate Zopyri, qui sibi aures & labia præsciderat, seq; hostē Darii coram Babylonii simulaverat, urbem rebellem Babylon non tantum expugnavit, sed & demolivit & 3000 proceres babylonicos patibulo affixit. Tertium cum Scythis, quos septingentis millibus hominum aggressus, gessit. Sed parum hīninas ejus curarunt, quia potius per contemptum eidem Avem, murem, ranam & paucas sagittas milerunt, muneribusq; hisce Gobryā interprete, haec innuere voluerunt: Vos Persæ, nisi ut AVES subvoletis in Cœlum, aut ut MURÆ subeatis terram, aut ut RANÆ insiliatis in paludes, quarta via non erit è manibus nostris elabendi; sed his sagittis conficiemini. Quæ interpretatio, utut Palpones aliud Regi persvaderent, Darium tñ. vehementer movit; Cumq; inopiâ frumentariæ rei maximâ laboraret, formidans, ne sibi redditus interrupto Ponte Istri fluminis,

(θ) Lib. 3.

qvem parari jufferat, negaretur, celerius qvām felicius ex terrā hostili sese abripere, omisisq; octoginta millibus hominum exercitum reducere coactus est.

§.XVI. Quartā expeditione Iōnes, qvi svasu Histiae ab eo defecrant, debellavit, & qvia Athenienses illis in auxiliū venerant, cumq; Histiae & Aristagorā, non tantūm Byzantium, Lydiam, multaq; alia loca vastarant; sed & Sardes exuſſerant, Darius hinc Histiae defensionem & Atheniensium conatus intelligens, contra illum bellum continuare decrevit, adversus hos verò, sagittā in aērem missā, precabatur: *o Jupiter contingat mibi, ut Athenienses ulciscar!* Ministro insuper præcepit, ut sibi qvotidiè appositā cœnā ter ingeminaret, *HERE, memento Atheniensium.* Cumq; intra sexennium Ionicas urbes finitosq; populos in pristinam servitutem redigisset, tandem Athenienses, misis ante per universam Græciā Legatis, ut terram & aquam (qvæ signa spontaneæ deditioñis erant) peterent, ingenti exercitu invasit. Sed primā classe circa montē Athon disiectā, postquam de novo Datim & Artaphernem cum sexies centenis hominum millibus misisset, memorabilis illa jamq; Plutarchi tempore à trecentis Historicis descripta pugna, in campis Marathoniis contigit, qvā Miltiades decem vel undecim millibus Græcis se opponens sexcentis millibus Persis, horum ducenta millia cecidit.

§. XVII. Qvo vulnere accepto, Darius magis exasperatus, omnibus gentibus Persico Imperio subjectis, novum militem & longè majorē imperavit. Triennio autem in hac exactione insumto, cum triginta dierum morbo detentus fuisset, in ipso apparatu supremū diem clausit, & ultionem de Græcis filio Xerxi, ex Atossa Cyri filiā genito, reliquit. Qvi, imperio potitus, luxui aspexit, & multa non tantūm in Deum impiè; sed & in homines crudeliter designare non dubitavit. Homo corpore formosus, sed animo turpissimus, qvi voluptatem pro summo Bono habens publico edicto, novae voluptatis repertori præmium constituit, qviq; stolidā insolentiā & superbiā, veluti naturæ Dominus, Hellespontum ponte sternere, montem Athon in planum deducere, Isthmum perfodere, Mari compedes injicere ac stigmata inurere jus sit, cœloq; tenebras minatus fuit. Postquam rebellēm Ægyptum recuperasset, adversus Græcos bellum decrevit, præparatisq; per qvinquennium omnibus ad illud necessariis innumerabilem ferè exercitum in Græciam duxit; ante qvam tamen copiis

copiis pedestribus Græciam intraret, ad Thermopylas statim Leonidâ Duce à trecentis Spartanis (qui ante pugnam pransi erant, tanquam apud Inferos cœnaturi) unâ nocte, viginti millia Persarum ei interfecti sunt. Ad Artemisium autem in pugna navalí, ut simili-
ter Xerxiana clasfis ingentem cladem experta sit; quia tamen & Græci multas naves amiserunt, Athenas reliquerunt, & ad Salaminem confugerunt, æquali hinc manu & fortunâ dimicatum esse plurimi conjectant. Interim non multò post ad fretum hoc Salaminium, tali strage, virtute Themistoclis, Xerxes est refutatus, ut de belli successu desperare cœperit, & relictâ potissimâ parte exercitus sub Mardonio, se in fugam dederit trepidusq; scavâ piscatoriâ Hellestonum trajicere coactus sit. Et quāquam postea Mardonius ad Plataeas de novo sese Græcis opposuerit, non modò tamen ipse interfec-
tus, sed & ejus exercitus ita profligatus est, ut ex triginta myriabus vix quinque personæ auffugerint. Rebus igitur Xerxis tām sinistris, terror anteā gentium etiam apud suos vilis haberi cœpit, tandemq; de die in diem contemptior factus ab Artabano patruo suo confossus est.

§. XIIIX. Hujus cædem vindicavit Filius natu minimus ARTA-
XERXES, qui Artabani insidiis ereptus, postquam singulari stra-
tagemate ipsum Insidiatorem trucidasset, Regnum Persarum capes-
sit. Cognominatur μακόχειρ seu Longimanus, vel quod teste Plu-
tarcho, (i) dexteram manum sinistra longiorem habuerit; vel quod (i) In vit. Ar-
juxta Strabonem (ii) rectus stans manibus genua contingere po-
tuerit; Laudatisimus aliàs fuit Imperator, qui amplissimam pul-
cherrimamq; corporis formam virtute heroicâ exornavit, quiq;
mansuetudinem & humanitatem suam singularem declaravit, cùm
in aliis rebus plurimis, tūm erga Themistoclem Atheniensem, quem
Lacedæmoniorum invidiâ è Græcia expulsum, non modò recepit,
sed & prudentiâ ejus perspectâ tanti fecit, ut eum aliquot civitati-
bus, (Magnesiâ nempe in Panem, Lambaco in vinum Minho in
Obsonia, Percotto & Parepscepsi in stratum & vestem) donârit.
Præprimis verò erga Judæos Patronum se talem exhibuit, quo, ju-
dice Melanchthoni, (λ) nullus unquam, in toto genere humano (λ) in Chron.
Monarcha erga Ecclesiam Dei munificentior extiterit. In Regno, L.2.p.134.
per tot bella tūm temporis admodum turbulentō, constituendo

maximè fuit occupatus; Ægyptum rebellem repulsi atheniensibus, sub pristinæ servitutis Jugum redire coëgit; Interim à Cimone clas- se oppugnatus, metu Cypri amittendæ fœdus cum atheniensibus iniit, & maris Imperio illis permisso, etiam Græcas per Asiam co- lonias liberas esse jussit. Addit Ctesias, qvod & Bactriani, imò tandem & ipse Megabyzus, militiae suæ præfectus, cum filio zopyro, ab eo defecerint, qvibus tamen omnibus feliciter in ordinem redactis, tandem diem suum obierit.

§. XIX. Qvo defuncto XERXES filius ejus è Damaspia Conjuge legiti- mè natus, successit, qvi tamen luxui deditus, quadragesimo ab inauguratione die statim à Fratre Sogdiano, ebrius & crapulam edormiens, oppressus & interfectus est. Invaserat hinc regnum qvidem ad tempus SOGDIANUS, sed Par- ricidam Persæ valdè exosi, post septem Imperii sui menses, infidiis captum, interfecerunt, Cidarimq; DARIO (qvi privatus adhuc *Ochus* vocabatur,) im- posuerunt. Ex illegitimo matrimonio pellice *Cosmartidine* (non *Pellaca*) pre- ut ridiculè nonnulli cum *Bizaro* Nomen appellativum cum proprio confun- dunt) qvia suscepimus fuerat, ab Historicis hinc *Darius NOTHUS* cognomina- ri solet. Uti è Ctesia aliisq; colligere est, fuit admodum crudelis similemque uxerem qvavis Medea saviorem, Parysatis dictam habuit; ex qvà Arsicam & Cyrus Juniorem inter alios sustulit. Ægyptum de novo ab eo deficientem amisit; Medos tamen rebelles, duabus expeditionibus, feliciter in ordinem rededit, Tumultuantem *Amorgem* oppressit, & initâ cum Lacedæmoniis con- fœderatione, Urbes qvas majores per Asiam possederant universas, recepit. Tandem postqvam undeviginti annos, prout cum Diod. Sic. Eusebius & Sca- liger volunt, regnasset & successorem regni ARSICAM declarasset, Cyro au- tem sine regio nomine Jöniam & Lydiam concessisset, fato functus est.

§. XX. Arsicas à Patre Dario Rex designatus, ob imitatam avi virtutem ARTAXERXES, ob insignem verò memoriam *Mνήμον* seu *MEMOR* cognominat⁹ est. Fuerunt ei uxores Statira, nec non Atossa & Amestris Filizæ incesto conjugio adscitæ; Concubinæ verò Plutarcho teste 360. è qvib⁹ Justino si fides habenda 115. filios suscepit. Legitimo a. conjugio natos habuit *Dariam*, *Aria- spen*, & *Ocbum*. E fœmellis qvinq; potissimū ab Historicis hinc inde celebratur *Atossa* *Amestris* (qvæ postea Patris factæ sunt uxores) *Sisygambis* (qvæ Fratri connubio juncta) *Rhodagune*, *Orontis* uxor & *Apame*, *Pharnabazi* Conjux, Ceterum acta ejus Politica qvōd spectat, fuit ingenio lensus, & avum exprime imitando principiò conatus in Congressibus se comem exhibuit, ho- nores & Beneficia pro cuiusvis dignitate unicuique prolixè tribuit, & non minus dando qvā accipiendo, gratiam ab omnibus inire studuit. Idcirco cum aliquando, ex more Persarum, Regi in viâ varia dona offerentium, inter ceteros, operarius qvidam in illo temporis articulo nihil in promtu habens, ad fluvium accurritisset, ipsique aquam inde haustam manibus attulisset, adeò est eo delectatus, ut præter stolam Persicam, pateram auream & mille Dari- ges dono eidem misserit. Alium verò pauperulum insigni magnitudine ma- lum

(a) in Hist. Rer.
Persic. L. 2.
pag. 65.

Ium punicum offerentem, qvod Rus bene curasset, Urbi præficiendum puit, Interim in pœnis irrogandis admodum extitit severus, nam & hic *Diodoro Siculo* teste, Injustis judicibus, similiter cutes detrahere & circumsubsellia expandere jussit, qvo alii Judices his insidentes, Exemplum punitæ Injustitæ ob oculos haberent. Sic Arbacem rebellem, scortum cornicibus impo- situm nudum tota die per forum circumferre coegerit. Alterius verò deficiens & mendacis lingvam 3. clavis configi mandavit.

§. XXI. Bellum atrox cum *Cyro* fratre, in voluntate Parentis non ac- quies cente, qvin potius regnum contra Patris Testamentum affectante, ges- fit. Nam Cyrus tredecim millibus Græcorum & septuaginta millibus Asia- ticum ad Medorum fines pervenit; cui Artaxerxes circa Babyloniam cum quadringentis millibus occurrens, virtute *Clearchi* victus fuisset, (jam enim à *Cyro* vulneratus loco cesserat) nisi, *Cyro* prope oculum telo trajecto, *Tissa- phernes* rem ita strenue gessisset, ut non tantum victoriam reportarit, sed & maximam partem Exercitus Cyri interficerit. Captus in illo prælio est, *Ctesias Cnidius*, Scriptor ille Persicarum Historiarum notissimus & ob meden- di scientiam maximè celebris, nec non *Aphasia* formosissima illa Fœmina, Cy- ri pellex, qvam Artaxerxes post mortem fratris, intimè amavit, & pro Con- cubinâ sua habuit. Tumultibus verò illis sedatis, Lacedæmoniorum classem per *Cononem* & *Pharnabazum* profligavit, hisqve formidinem inde tantam injectit, ut de Pace per *Antalcidam* solicitatus, è Græcis in Asia urbibus huicq; Insulis finitimiis, eos cedere, cumq; Græciâ reliquâ pacem tenere imperarit. Compositis itaq; & his nec nō aliis reb⁹ postqvā cognitâ filiorū cōtentione de regno, *Darium* successorem declarasset, eumq; abductio *Aphasia* offensum, & paulo post cum *Tiribazo* in Insidiis manifestis deprehensum, capite mul- etasset, paulo post, ex ægritudine animi, qvam ex nece filiorum *Ariaspis* & *At- samis*, conceperat, jam senio confectus obiit.

§. XXII. Successit eidem OCHUS è tribus filiis natu minimus isq; ve sce- leratissimus, utpote, qvi sævitia, atrocitate Libidine & Perfidiâ omnes Tyranno- nos vel truculentissimos superavit. Nam vix regnum ingressus, mox regiam Principum cognatorum cæde & strage, prout *Justinus* loquitur, replevit & nulla misericordiâ motus, patrum cum Centum & amplius fratribus una die trucidavit. Præterea Ocham sororem eandemque socrum vivam capite defodit, ut taceam, eundē *Ariaspem* submissis quotidianie, qvi eum neci crudelissi- mæ à Patre servari nuntiarent, ad desperationem & venenum adegitte, Ar- samen verò per *Arpatum* *Tiribazi* filium sustulisse, paucis: tota ejus vita nil nisi scelerum Catalogus est. Victoriz si qvæ sunt, cæde & injuriis refertæ, nec ejus Virtuti adscribendæ sunt. Cadusios per *Darium*, qvi Justino Codoman- nus dicitur, subegit. Post Cyprum rebellem in ordinem rededit. Hinc Sidonios & Phæniciaz utbes Proditione cepit totamq; Ægyptum, rege Nectanebo ex- pulso recuperavit. Cumq; ibidem Gentis illius DEVIM APIM ignominiosè haberet, Scelestum & impurum Asinum eum vocantibus ægyptiis respondit: at Asinus hic Bovem vestrum epulabitur, moxq; Apim ut olim Cambyses trucidavit Asinumq; in contumeliam SERAPIDIS coli præcepit. Judæos itidem per Vagosen graviter affixit, Templum spoliavit, & qvia paulo ante, Johanna Sacerdos, fratrem in Templo nçgaverat, Deo per Parricidam Parri- cidium,

(b) L.X.c.3.

cidium, per ambitiosum ambitionem vindicante, præprimis adversus sacerdotes sæviit, cumque his quam plurimos Israelitas ad Mare Caspium abduxit. Quanta avaritia extiterit, vel ex eo appareat, quod cum mos Persarum regibus esset, ut quoties Persepolin ingrederebatur, singulis Persarum mulieribus aureo muneri daretur, eò nunquam accessit, ne quid clargiri cogeretur.

§. XXIII. Supra enumeratis verò populis subactis, divite onustus prædā, cum in Persidem redisset, ob asperitatem nimiam moresque sangvinarios à Bagaud militum Praefecto, per Medicum quendam datā potionē medicatā interemptus est, ejusque Cadaver, Aeliano teste, felibus objectum & ossa (exprobrandæ crudelitatis, quam in Apim ægyptiorum Deum commiserat, ergo) in gladiatorum manubria conversa, ejusq; liberi omnes è medio sublati, uno Arse excepto, in quem quod in se non poterat Bagoas Imperium transtulit. Sed cum quietum non sineret Eunuchum illum conscientia, sed Patrem vindicaturam olim timeret Regis adolescentiam, eodem veneno & huncce Imperatorem ARSEN triennio post necavit, & plerosq; regiæ stirpis sustulit. Unus supererat sisyambris filius Ochi ex Sorore Nepos quem sibi amicum & apud omnes fortitudinis laude clarum Regem fieri curavit. Sed ex consuetudine illa Parricidii committendi cum & hunc vix initiatum veneno tentasset, cognito dolo, venenum quod præparaverat, ebibere coactus ab eo est.

§. XXIV. Nomen Principis hujus anteqvam ad Imperatoriam dignitatem eveneretur, erat CODOMANNUS, sed Rex constitutus, DARII nomine honoratus est. Fuit vir prudens & circumspectus, qui imprimis in bello adversus cadusios gesto, magnam fortitudinis laudem, privatus adhuc sibi peperrat. Interim superbis itidem & maximè fastuosus; hinc enim se Regem Regum, & Consanguineum Deorum vocabit; Alexandrum verò famulum suum, insariantem Philippi adolescentulum, berberibus puerilibus cedendum; cui ob id etiam, per contemptum, dono misit, Virgam, quā tanquam Puer ferocius sit castigandus: Pilam, quā potius ludere quam arma tractare deberet: Massam auri, quā ad tale bellum cuin potentissimo Persarum Rege ineundum, opes macedonum nullas esse insinuavit. Vestibus præterea fuit levis, nec sine omni, non Persico sed Macedonum habitu, gavisus est. Luxui præterea deditissimus vixit & pro Consuetudine Persicæ Gentis pessimâ, germanam sororem duxit, pellicesq; trecentas & sexaginta aluit.

§. XXV. Cæterum Regnum adeptus, Asiam imprimis contra Macedonum incursiones munivit; sed frustraneo conatu. Creverat n. jam in Darii pertinientem contemptus Philippi adolescentulus, qui parvo Exercitu cum non multo post aggressus & tribus Praeliis (quorum expositionem dilucidiores, ob dolendam præscriptæ chartæ angustiam sequenti dissertationi gestis, quæ Alexandri Magni reservamus) feliciter vicit, debellavit, eoq; Præfectorum suorum Besi & Nabarzanis Conspiratio- ne, occiso; totum ejus Imperium à Persis ad Græcos transtulit.

SOLI DEO GLORIA!

• 8 (0) 8 •

00 A 6436

ULB Halle
004 931 300

3

KD 18

Farbkarte #13

B.I.G.

Blue

Cyan

Green

Yellow

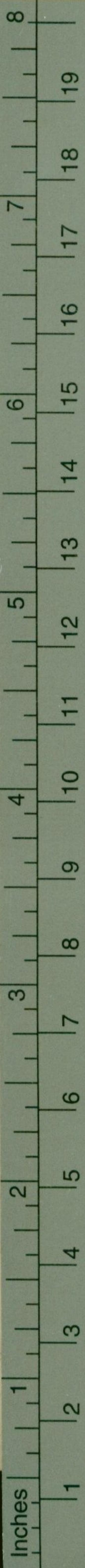
Red

Magenta

White

3/Color

Black

N. f.
UM HISTORICARUM
CUNDA

De

ARCHIS
SICIS,

Qvam
Vittebergensi Academiâ,

Æ S I D E

J N E Læghmann /
aviensi Silesio.

Ventilationi sistit
PONDENS

S SCH E DIUS,
â-Misnicus.

ab. Anno Orbis Redempti

Ioc LXVI.

coque consuetis.

TEBERGÆ,
CHÆI HENCKELII.

69